

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Ludovici Schönleben, Carnioli Labacensis, SS.
Theologiae Doctoris, Protonotarij Apostolici,
Archi-Diaconi Carnioliae Inferioris. Horae Subsecivae
Dominicales. Sive Discursus Sacri De Tempore ...**

Cum quadruplici Indice I. Discursuum. II. Locorum Sacrae Scripturae. III.
Rerum & Verborum. IV. Historiarum & Mythologiarum

Pars Hyemalis Et Verna Ab Adventu Ad Pentecosten. - Insertis aliquot
Allocutionibus Academicis

Schönleben, Johann Ludwig

Salisburgi, 1676

Allocutio Academica. In Parasceve. Tri-Tribunal. Sacerdotale, Prætorium,
Regium, Reum læsæ Majestatis. Thema. Adstiterunt Reges terræ, &
Principes convenerunt in unum, adversus Dominum, & adversus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47077](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47077)

expendit. Cui tamen in processione illa JESUS propinquior, cui de tribus ordinibus salus vicinior, facile credo potestis advertere, inquit Bernardus. Nos fatagamus in quocunque ordine interesse, dummodo non elongemur aut excludamur. Qui Daniel esse non potest, sit saltem Job aut Noë. Nemo tamen sit qui non acclamet ingressuro in gloriosam Jerusalem. *Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.*

In Parasceve.

ALLOCUTIO ACADEMICA.

Tri-Tribunal.

*Sacerdotale, Prætorium, Regium, Reum læse
Majestatis.*

T H E M A.

Adstiterunt Reges terræ, & Principes
convenerunt in unum, adversus Do-
minum, & adversus Christum ejus.
Psal. 2.

Anguinarium barbaræ crudelitatis
Judicium, & *Reum læse Majestatis*
Tri-Tribunal, in quo SAPIENTIA op-
pugnatur ab ignorantia, VERITAS
a falsitate opprimitur, JUSTITIA
ab iniquitate damnatur, compendio

M m 2

exhi-

exhibiturus hodie, quos mihi potius deligam Auditores, quam Academicos? si enim hi satagunt scientiis profligare Ignorantiam; Veritatem à falso discernere, propugnare Justitiam: si noverunt absolvere Innocentiam, damnare crimina, rimari abscondita, speculari mysteria, explorare oracula; quidni etiam valeant aut velint immanem corruptissimorum Tribunalium Processum sapientis libellâ judicij ponderare! Ecce enim *Adstiterunt Reges terræ, & Principes convenerunt in unum adversus Dominum, & adversus Christum ejus*. Adeste igitur Academici, & seponite tantisper ingeniosa vestra figmenta Poëtæ, hic nuda veritas falsis testimoniis involvitur; dimittite verborum flosculos Oratores; hic *Verbum* spinis & paliuris ornatur: cessate excogitare varias figuras & modos concludendi Philosophi; Una hodie conclusio est in *Barbara*, an potius in *Barabba*. Dimitte hunc *Crucifige eum*: Abstinete Medici à præscribentis syrupis & phlebotomiis; hodie unius syrupi ex aceto felle mixto & sectione cephalicæ, totius corporis curantur symptomata. Claudite vestros Codices Jurisperiti, in Judicio quo Legis author contra leges damnatur, leges veteres abrogantur. Arcana placita non excogitate Politici, jam *abscondita à constitutione mundi* revelantur meliora arcana. Abstinete à probationibus vestris Theologi. In hoc Judicio nec scriptura, nec ratio, nec autoritas locum habet. Adeste; una omnibus hæc hodie cura sit, ut Deo ad Tribunalia tracto jungamur Peripatetici, pro tribunalibus stemus Pythagoræi attoniti, & spectemus Consistorium ignorantie contra SAPIENTIAM: mendaciorum contra VERITATEM, iniquitatis con-

contrà JUSTITIAM, hoc ipso damnatum quia damnans iniquè.

Principes convenerunt in unum ad-versus Domi-num & ad-versus Christum ejus. Convenerunt ut testimoniis non convenientibus circumvenirent. Quinam illi? Scribæ, Sacerdotes, Pontifices, Legisperiti, Prætores, Reges, magna nomina, solo nomine populo metuenda. Nulla tunc censebatur toto orbe vel famâ celebrior, vel celebritate augustinior, vel auctoritate gravior, vel gravitate prudentior, vel prudentia integrior, vel integritate religiosior, vel religione sanctior, quam Judaici populi synagoga; sed fuit synagoga sathanæ, seminarium falsitatis, sentina mendaciorum, conciliabulum invidiæ, Consistorium injustitiæ, laniena innocentiae, vorago veritatis, Tribunal iniquitatis Ter iniquum, Ter impium. Convenerunt, si externa respiceres, graves aspectu, superciliis torui, ætate venerandi: crederes tot sacrorum Antistites, quot Sacerdotes, sed erant crudeles Popæ: tot æquitatis Præsides, quot Legisperitos; sed erant immanes Victimarij: tot oraculorum Interpretes quot Scribas! sed erant simulati Curi, dealbati Pharisei: tot Justitiæ Propugnatores, quot Judices; sed erant immites Innocentiæ carnifices: quorum mens excoecata invidiâ, depravata affectu, corrupta fastu, præoccupata odio, temeraria judicio, fallax linguâ, mendax testimoniis, inimica VERITATI.

Prima sessio in domo Annæ, præludium sacerdotalis judicij. *Pontifex ergo interrogavit JESUM de Discipulis suis, ac de doctrina ejus.* Joan. 18. Examinatur æterna sapientia ab extrema ignorantia, synceritas ab astutia, scientia à stultitia, Dei Filius à filiis ho-

minum, an potius belluis humana effigie personatis. Quid tibi vesana mundi calliditas cum supremi Magistri discipulis? An fortè versipelle ingenium barbara nocendi cupiditate, ne soli capiti noceat, inquirat in membra, quasi anticipet Caligulae vota, ut cum Magistro discipulos uno ictu interimat. Desipis profane Sacerdos. Si perdis Pastorem disperguntur oves, si tollis fundamentum, ruit structura; si claudis fontem, siccatur rivus; si aufers solem, stellas extinguis; si caput perimis, membra deficiunt. Una inquit ruina involvat omnes, & per quos possunt colligi oves, reparari structuræ; restagnare rivi, reaccendi stellæ, reviviscere membra, pari obruantur interitu. Fallor, an hoc est placitis, Pseudopoliticorum axioma: Offendit Pater; ut satis luat, plectatur cum filio, & quæ satiari non potest in uno, transeat in plures vindicta: aviculpa sit poena nepotis. *O miram equitatem!* (exclamat Oratorum Princeps) *ferrétne ulla civitas latorem istiusmodi legis, ut condemnaretur filius aut nepos, si pater aut avus deliquisset? quinam Tantalidarum internecioni modus paretur? aut quenam unquam ob mortem Myrtili poenis luendis dabitur societas?* O ignorans scientia, quæ alteri fodit foveam, in quam ipsa ruat; parat laqueos, quibus ipsa irretietur; machinam fabricat, qua ipsa necetur. Nemi magis nocet injuria quàm facienti: nec unus tantum Marius suo ense occubuit, nec una vulpecula suis fraudibus est irretita. Redit semper in auctorem scelus.

Interrogavit de discipulis. An fortè, ut auditis discipulorum nominibus rudium, imperitorum, literaturæ expertium, inde labem magistro aspergeret

Cic. lib. 3.
de nat.
Deor.

geret, unde illi plurimum oramenti accessit. Is solum Polycleti meretur nomen, qui ex quovis trunco format Mercurium, & Magistrorum omnium Magister censeri debet, qui ex ignorantibus efficit Doctores gentium. Profectò Annas Princeps licet sit Sacerdotum, ignorantissimus est Inquisitor, qui nec scripturam intelligit, nec divinam penetrat Oeconomiam *Infirma mundi eligit Deus ut confundat fortia*. Tu hæc ignoras Magister in Israël? Adeone tibi excidit: Moyses è Pastore Legislator Israël? Jeremias ex alphabetario Legatus? Amos ex armentario Propheta? Daniel ex puero Consiliarius Regum? sed responsum à sapientia non meruit tam insipiens quæstio. Perge inquire.

1. Cor. I.

Et de doctrina ejus. Operæ ferres pretium si velles discipulus ejus fieri, & non callidâ astutiâ, sed discendæ aviditate hoc quæreres, scientiæ divinæ amans, puriora inde documenta haurires, quàm è porticu Zenonis Stóici, quàm è Lyceo Aristotelis Peripatetici, quàm è Platonis luco Academici: felix futurus, si vel senex elementarius in schola sapientiæ increata locum haberes. Sed ò doctum Sacerdotum Principem! nec unum VERBUM præsens intelligit. Excedit captum inflati flaminis doctrina humilis Christi, & palam loquentis Dei-hominis sermo non penetrat cor occulta marcens invidiâ. Si vel ad Cleanthis lucernam confidisset Annas pòterat verum à falso discernere; nunc ad furiarum infernalium tædat, & fumantes Judæorum faces, nec Leges novit legere. Malè coherent bacchantium militum funalia cum *Mundi luce*: ad illas tædas distantur tantum blasphemiae, ad
lucem

2. Cor. 4.

lucem Mundi benedictiones, quam dominante in sacerdotali domo *potestate tenebrarum*, necesse fuit obfufcari, fed non extinguui. Arctatur à tenebris calumniarum, quæ horridam pœnantrum tempeftatem prænuntiaf. Vix ingreffa domum sacerdotalem Sapientia, ubi debebat reperire facrarium, invenit exilium, ad majores tenebras relegata. Cœcutiant ad has tenebras impij, nobis Academici. *Qui facit de tenebris lumen fplendefcere*, facem præfert, ad opprobria Pythagoræus, ad pravos affectus Stoicus, ad crucem Peripateticus. Doctrina ejus eft, minimos effe maximos, ex ignominiis decerpi honores, ex contemptu nafci gloriam, & quæ mundo eft fapientia, hanc Deo effe summam ftultitiam.

Raptatur Innocentia pro nobis Rea, inhumaniter juxta & immaniter à tumultuario tribunali ad plenius perfidum Confiftorium, ligatis manibus. Meditentur Poëtæ Themidem terris exulem, cœli inquilinam; nunc cœlo exul, peregrinatur in terris; fed conrempta intet parricidas. Pingant Juftitiam ligatis oculis, nunc & ligatis manibus per compita ducitur, & ligatis oculis exhibilatur à fcurris. Sed quibus vinculis ligari potuit invincibilis? quibus funibus stringi, qui folvit ligata? Ligari non poteft verus Sampfon, nifi ipfe velit, nec ullis vinciretur catenis, nifi amore vinciretur, ligatus amoris nexibus, ligatur & funibus: ligatur, ut me obliget fibi.

Secunda Sacerdotalis Confiftorij felfio in domo Caiphæ nihilo priore melior; in hoc pejor, quod præjudicio abominando condemnata fit VERITAS. Nondum innocens Reus in potestatem venerat tenebrarum, nondum quæfiti accusatores;
jam

jam lata erat sententia : *Expedi* unum hominem mori pro populo. O justissimam sententiam ante secula in arcano Deitatis consilio decretam ! O felix humano generi. *Expedi* ! O injustissimam sententiam prolatam ab homine contra Deum ! O infelix malefanis Judicibus. *Expedi* ! Fulminata enim est à Judice Sacerdote per invidiam obcæcato, per cupiditatem proprii commodi ad malum intento, per metum vanissimum furiali quodam cæstro correpto, adversus *Sacerdotem secundum ordinem Melchisedech*, boni authorem, solum metuendum. Videte obsecro perversam judicii formam. Decretum erat *cru- dele Moriatur* ante Judicium ; decretum prius coram populo quàm judicibus ; decretum priusquàm veritas indagaretur, & quæ postrema solet esse in judicijs sententia, ordine præpostero omne antecessit judicium. Jactantur convitia, finguntur calumniæ, excogitantur testimonia multorum convenientium, sed non convenientia. Si patuissent multorum conscientia legisses in arcanis cogitationibus : *Benè omnia fecit*. Unus est quem petunt, & multi non tam Judices, quàm testes conveniunt : *Principes convenerunt in unum*. Tam ardua res est innocentiam opprimere ! *Convenerunt in unum*. Nunquam magna scelera incedunt solitaria ; multis opus est auxiliariis ut exerceatur violentia, multis falsitatibus, ut condemnetur Justitia, multis lamentis, ut abscondatur VERITAS. Coram perverso Judice omnia perverti necesse est : Rei personam sustinet Judex, personam Judicis assumit Reus. Judici inclamant tribunalia. *Patienter audi, Benignè responde, Justè judica*. Quem ergo hic Reum vides, justè judicaturum ne dubita, cum adeò pa-

Joan. 18.

Marc. 7.

N n

tienter

Sap. 10.

Isai. 53.

tienter audiat, benignè respondeat. Fabulæ videri possunt quæ jactat gloriosa antiquitas de Catonis, Periclis, Euclidis, Socratis, Phocionis, Epaminondæ, aliorum æquanimirate, si conferantur cum VERITATE. Inter inconditas calumniantium voces una putati Rei patrocinium suscipit Patientia, & dum exspectantur retorta missilia, sufficiens est figmentis omnibus Apologia silentium. Acuerunt impij linguas suas tanquàm serpentes, sed prudens incantator sibilis taciturnitatem opponit; & qui in aliena *linguas infantium facit esse disertas*, in sua causa ne VERBUM quidem in loquelam solvit. Pro Magdalena in domo Simonis, pro adultera in templo, pro discipulis inter murmuratores facundus est; pro se velut *mutus non aperiens os suum*. Audito tamen Dei nomine, quod commune habebat cum Patre, ne degener esset filius, respondit pauca: suffectura omninò, si quibus loquebatur, fuissent sapientes. Veritatem profari jubent, qui falsa conquirunt testimonia, & dum VERITATEM audiunt, execrantur. Disrumpit vestimenta Pontifex, testatus facto cauteriatam conscientiam, quam verbis palliabat; & dum zelosus videri vult, palàm ostendit, quod *rumpatur invidia*. Sed & reum se fatetur, dum agit Judicem. Stare in Judicio reorum est. *Tunc surgens*. Et ut sceleri addat scelus, eum qui VERITATEM locutus est, & ipsa fuit VERITAS, blasphemum pronuntiat, inaudito blasphemiae genere seipsum contaminans. *Reus est mortis*, acclamat insana turba. Reus omninò: Reus est Princeps sacerdotum, non *Sacerdos in æternum*. Rei personati Judices, non *Judex vivorum & mortuorum*: Rei Scribæ & Legisperiti, Reum Tribunal

bunal synagogæ, *Reum læsæ Majestatis*, dum rea pronuntiatur VERITAS falsitate oppressa. Supremus Monarcha à nemine judicatur. Qui sibi in eum potestatem arrogat Judicis, semet Reum constituit læsæ Majestatis.

Stupetis Academici tam perversam Judicii formam? exardescitis piâ indignatione in blasphemum Pontificem, in impios assessores, in falsos testes, in persecutores VERITATIS, *qui consilium inierunt, ut JESUM dolo tenerent & occiderent?* sed consulite arcanum conscientiae vestrae Tribunal, quoties in eo damnatur innocentia, exhibilatur sapientia; opprimitur VERITAS, rea mortis pronuntiatur vita. Minus egerunt Judæi, qui, *si cognovissent, nunquam Dominum gloriæ crucifixissent.* At nos dum Christi volumus audire discipuli, illum damnamus, exhibilamus, opprimimus, reum mortis pronuntiamus in fratribus. Quoties quem Christi loco par esset suspicere, dum nos amat, habetur odio: dum benefacit, malè tractatur; dum sanat, vulneratur; dum veritatem loquitur, falsitatis arguitur; dum ultam optat, morti devovetur: neque tamen agnoscimus nos reos læsæ Majestatis divinæ. Quid quod eo sæpenumerò noster procedat furor, ut blasphemam linguam in ipsum Deum, longè horribilius quàm ullus Caiphas acuamus; & quantum in nobis est Majestatem adorandam, contemnimus; Justitiam deprecandam injurijs laceessimus; misericordiam implorandam vilipendimus; sapientiam laudandam irridemus, innocentiam amandam odio habemus, bonitatem amplectendam compensamus malitia. O nos quoque reos læsæ Majestatis!

N n 2

Sed

Sed agite comitemur Innocentem Reum, divinam JUSTITIAM ad Tribunal humanæ JUSTITIÆ. Postquam in unius noctis compendium contracta est ignominiarum æternitas, quibus æterna gloria est dehonestata, ipsis sacerdotum suffragijs causa sacra transfertur ad profanum judicium, ut quæ hætenus integra fuerat Libertas Ecclesiastica, ipsa quoque violaretur. Quorum intererat, ut ejus immunitatem defenderent, primi offendunt, & qui propulsare debebant à suo Jure injuriam, ijs vel volentibus fit injuria. Captiva igitur Libertas ducitur, ut quæ ab Ignorantia oppugnabatur SAPIENTIA, à falsis testimonijs opprimebatur VERITAS, nunc JUSTITIA damnaretur ab injustitia. Omnibus tribunalibus sisti voluit, coram quo omnia judicabuntur tribunalia, & omnium calculis damnari ut Reus, qui venerat, ut à reatu absolveret omnes. Jam verè *Principes convenerunt in unum*, Judæi & Gentiles, judicaturi eum, cujus pietate in unum cogendi erant ovile. Hic sanè *nulla est distinctio Judæi & Græci*, domestici & Advenæ, propinqui & extranei. Omnibus vitam afferens, ab omnibus damnatur ad mortem. Adorant sessionem tertiam *adversus Dominum & adversus Christum ejus*, Pilatus homo gentilis, paulò mitior Judæis & Sacerdotibus, nisi quod cognita veritate quæsierit *quid sit VERITAS*, quasi nesciret, & non expectato responso ad Judæos se verterit, quasi negligeret. Melior hic prima fronte judicij forma, sed mox injustior sententia. Auditæ partes, ponderatæ allegationes, examinatæ quærelæ, expensæ testimonia, discussa accuratè causa, quæ *nulla erat professio* Judice: *Nullam invenio in eo causam*. Et tamen in tanto apparatu Justitiæ, omnis actio est contra Ju-

Joan. 19.

JUSTITIAM. Hæc dum ad Regiam Herodis remittitur ceu peregrina, experimento didicit, se tam parùm esse in Aulis domesticam, quam Tribunalibus. Illic enim iteratæ invidorum calumniæ facilè extorserunt revisionem rei Judicatæ. Et quia vulpinatum est apud vulpem, objecta non meruerunt responsum. Securè lingua tacuit, ubi loquebatur vitæ Innocentia. Majus aliquid humano arguebat ipsa Rei modestia, sed cum esset ab aulæ moribus aliena, cum illusione dimittitur. Potuit Pilatus vel ex veste arguere *Innocentiam* reducem, nisi plus auribus crederet quàm oculis. Anteposuit conscientiae amicitiam mundi, quæ inimica est Deo, & factus ex illa hora Herodis amicus, ne desineret etiam esse amicus Cæsaris, pervertit ordinem Justitiæ. Causa iterum recognita, & novis clamoribus impletæ aures Præsidis, vocale innocentis Rei silentium excluderunt. Sciebat timidior Præsides quàm æquior, quod per invidiam tradidissent eum, neque tamen ex legibus, sed ex suis commodis judicavit. Mansuetum correctorem simulans, crudelem induit carnificem, cum nullius reum culpæ pietatis prætextu traditoribus tradidit flagellandum: Sciebat Barrabbam esse latronem insignem, homicidam publicum, furem patriæ, sceleratorum antesignanum, hunc tamen composuit, imò anteposuit, nomine & manumissione auctori salutis, datori vitæ, conservatori humani generis. Sciebat *Justum* esse, & tamen manus lavit in sanguine, tametsi aquam adhibens, videri vellet *innocens à sanguine justis*. O Præsidem in Judicio destitutum judicio! Innocentem se nominat, cum maxime nocet damnando Innocentem & capitale cri-

Matth. 27.

men honestissimæ virtutis nomine obvelat. Nempe ut lucus lucet, ut Parca parcat. Qui sic lavat, Æthiopem lavat. Totus hoc scelus non eluat Oceanus. Si seriò innocens esse vellet, toti corpori vel una gutta è fonte salutis sufficeret. Sed qui gratiam Cæsaris præponit divinæ gratiæ, quid mirum si desipiat, & simulando Justitiam, conculcet JUSTITIAM. Audito Cæsaris nomine. IUS, FAS, ÆQUUM pervertit, & fit inimicus Dei ne fiat hominis. Ergo intonat, somnians an vigilans (certè uxor benè somniat, ut ipse evigilet) calcata æquitate: *Accipite eum vos & crucifigite.* O barbaram vocem! ô portentum Judicialis sententiæ! ô injustam Justitiam, qua damnatur JUSTITIA! Reum iterum Tribunal Prætorium, Reum Tribunal Regium læsæ Majestatis. Fertur in eum sententia, à quo omnibus est expectanda sententia. *Videbitis Filium hominis venientem in nubibus cæli.* Tunc audient injusta tribunalia justam sententiam. Et quæ nunc sententias ponderant libella amicitiae, privati affectus, cognationis, favoris, donationis, utilitatis, videbunt appendi suam sententiam in libra Æquitatis, quæ nec falli potest nec fallere.

Quid nos adhæc Academici? Iniquissimum Tri-Tribunal Reum læsæ Majestatis mœsti ponderemus, & cum nostris componamus conscientijs, quæ & ipsæ multoties oppugnant *sapientiam*, opprimunt *veritatem*, condemnant *Justitiam*. Rei sumus, atque utinam minus Rei, quam illud Tri-Tribunal, quod Dei Filium addixit morti. Ipse nos cum non essemus, creavit, cum essemus, conservavit, cum conservati periissemus, quæsivit, quæsitos redemit, redemptos, cum iterum centies defecissemus, recepit

pit in gratiam : neque tamen adhuc cessamus oppugnare *sapientiam*, opprimere *veritatem*, damnare *Justitiam*. Illius sapientia est, scire nesciri, & pro nihilo reputari, contemptum amplecti, ambitionem detestari, placere Deo, displicere mundo. Nos verò hanc sapientiam explodimus ; tunc primum rati nos sapere, cum per alienas ruinas eludamur ad honorum subsellia, cum per hominum ora volitamus, monstramur digitis, adoramur, cum augmentamus perituras divitias, inescamur caducis voluptatibus, æstimamus terrena, calcamus divina. Illius *veritas* est, neminem traducere, falsum horrere, mendacium detestari, non esse bilinguem, simulationem ponere, dissimulationem vitare : nos verò hanc *veritatem* ridemus, & negamus satis Aulicum, qui nesciat amara verba incrustare dulcedine, simulare, dissimulare, vulpinari, pejerare, blasphemare, Sacramentorum myriades multiplicare. Illius *Justitia* est reddere cuique suum, commune bonum privato antepondere, nocere nemini, prodesse omnibus, odisse nullum, amare cunctos. At nos hanc Justitiam damnamus cum aliena diripimus, injurias septuplum ulciscimur, & imbelles, aut pusillanimes illos pronuntiamus, qui nesciunt dentes pro dente excutere alapam alapis, imò gladijs rependere, verbum verberibus, vulnus vulneribus, offensam homicidijs vindicare. Gravius est Deo hoc tribunal nostrum, quam illud, quo semel Dei Filius ut SAPIENTIA oppugnatus, ut VERITAS oppressus, ut JUSTITIA ad mortem damnatus est. Et nos videbimus *Filium hominis venientem in nubibus cæli*. Qui *Justitias* nostras judicabit. Judicemus nosipsos, ne tunc judicemur *Rei lese Majestatis*. Dixi.

DIS-